

Places del monestir

Monistrol de Montserrat

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: A l'entorn del monestir de Santa Maria de Montserrat

Coordenades:

Latitud: 41.59309
Longitud: 1.83672
UTM Est (X): 403048
UTM Nord (Y): 4605252

Classificació

Número de fitxa 08127 - 65
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1929
Autoria de l'element: Puig i Cadafalch
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: Ordre de Sant Benet. Abadia de Montserrat
Fitxes associades:
[Santa Maria de Montserrat](#)
Autoria de la fitxa Helena Garcia Navarro
Data de registre de la fitxa: dt., 08/04/2008 - 02:00

Descripció

A la part exterior del monestir es distribueixen diverses places que serveixen per a ordenar el conjunt d'edificis en l'orografia escarpada de la muntanya. La plaça de Santa Maria n'és la principal i la que dóna accés al monestir. Les places presenten diferents nivells d'alçades, que se salven amb rampes i graons. Al voltant d'aquestes places hi ha l'edifici de l'Escolania, l'hotel Abat Cisneros, el claustre gòtic, el monestir, el Museu de Montserrat i edificis de serveis.

El tancament de la plaça de Santa Maria és obra de l'arquitecte Francesc Folguera, i es fa a través d'unes arcades que van alternant una sèrie de nínxols amb escultures col·locades a dins, dedicades als sants fundadors dels instituts religiosos que s'han relacionat amb Montserrat: Sant Joan Baptista de la Salle, Santa Teresa, Josep de Calassanç, Sant Enric d'Ossó i Sant Vicenç de Paul.

Història

L'any 888 el comte Guifré el Pilós donà al monestir de Ripoll la petita ermita montserratina de Santa Maria. L'any 1025, l'abat Oliba fundà en aquella ermita el monestir de Montserrat, al càrrec del qual posà una petita comunitat de monjos benedictins que depenien de Ripoll. Al llarg dels segles, el monestir ha estat regit per diverses mans, i no s'ha pogut escapar dels avatars de la història. De resultes de la guerra napoleònica i dels fets polítics posteriors, que culminaren l'any 1835 amb el tancament del monestir, l'edifici, amb el seu llegat bibliogràfic de valor incalculable, va ser saquejat i destruït. Reconstruït poc després, ha perdurat fins els nostres dies. La comunitat religiosa tampoc no va poder evitar perdre els efectes d'uns dels episodis més tristos de la nostra història recent, la guerra civil, amb la mort de vint-i-cinc monjos.

A causa de la destrucció que va patir, el monestir no té un gran valor arquitectònic (excepte parts com el claustre gòtic), però la seva importància rau en el fet del que representa per a la cultura catalana.

Bibliografia

Giralt-Rogent (1978). "Fitxa de l'inventari de patrimoni cultural europeu". Barcelona: Col·legi d'Arquitectes

